

Gáspár Gyula

Másodiknak magasan!

Kellemes, nyár eleji este volt. A bridzsasztal mellett – mint szokásosan – ott ült Pál, a református esperes, József, a kanonok, Péter, az evangélikus lelkész és Sándor, a zsidó rabbi. Fix oktavot játszottak, ez volt az utolsó parti:

O: Dél

Általános bell

♠ 5 3 2
♥ 9
♦ B 7 4
♣ A D 10 6 5 2

♠ 10 8 6
♥ 4 3 2
♦ A 10 6 5 2
♣ K 8

	É	
Ny		K
	D	

♠ K B 7 4
♥ D B 8 7
♦ K 9
♣ B 7 3

♠ A D 9
♥ A K 10 6 5
♦ D 8 3
♣ 9 4

A licit:

Észak
Péter

Kelet
Sándor

Dél
Pál

Nyugat
József

3 szan

körpassz

1 szan *

passz

* : 15-17, lehet benne 5-ös nemes

Indulás: káró 2-es (harmadik-ötödik)

Három káró után (Kelet a harmadikra kis pikket dobott) Dél a treff 4-est hívta. József kicsit gondolkozott, majd a királyt tette.

– Másodiknak magasan! – mondta.

Pál nem engedhette ki az ütést. Az ász után a kör 9-est kérte az asztalról.

– Másodiknak magasan! – szólt Sándor, és a dámát játszotta ki.

Nem volt mit tenni, a felvétel egyszer megbukott. Pál elmerengett:

– Másodiknak alacsonyan? Lehet, hogy ez a szabály nem is érvényes...